

अनूचितइतिच्छांदसोदीर्घः ॥ उत्तरंदुःखं दुःखादुःखमित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ मन्निमित्तेन मद्वियोगनिमित्तेन शोकेन कच्चित्परितप्यतइतिशेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥
॥ २६ ॥ रौद्रेण अमोघकूरेण ॥ २७ ॥ हेमसमानवर्णं हेमवर्णवत्स्पृहणीयशोभं ॥ २८ ॥ धर्मापदेशाद्धर्मोद्देशात् धर्ममुद्दिश्येति यावत् ॥ नभीर्नशोकः ॥ मम
नयनान्नभीः राज्यत्यागान्नशोकः ॥ भयंच मद्रक्षानिमित्तं यस्य व्यथा वनवासखेदश्च नासीत्सइदानीं धैर्यं करोति कच्चित् ॥ २९ ॥ धैर्यत्यागे मद्वियोगएव हेतुरित्याह ॥

सुखानामुचितोनित्यमसुखानामनूचितः ॥ दुःखमुत्तरमासाद्यकच्चिद्रामोनसीदति ॥ २१ ॥ कौसल्यायास्तथाकच्चित्सुमित्रायास्त
थैवच ॥ अभीक्ष्णं श्रूयते कच्चिकुशलं भरतस्य च ॥ २२ ॥ मन्निमित्तेन मानार्हः कच्चिच्छोकेन राघवः ॥ कच्चिन्नान्यमनारामः कच्चिन्मां
तारयिष्यति ॥ २३ ॥ कच्चिदक्षौहिणीं भीमां भरतो भ्रातृवत्सलः ॥ ध्वजिनीं मंत्रिभिर्गुप्तां प्रेषयिष्यति मत्कृते ॥ २४ ॥ वानराधिपतिः
श्रीमान्सुग्रीवः कच्चिदेष्यति ॥ मत्कृते हरिभिर्वीरैर्वृतो दंतनखायुधैः ॥ २५ ॥ कच्चिच्चलक्ष्मणः शूरः सुमित्रानंदवर्धनः ॥ अस्त्रविच्छुरजा
लेन राक्षसान्विधमिष्यति ॥ २६ ॥ रौद्रेण कच्चिदस्त्रेण रामेण निहतं रणे ॥ द्रक्ष्याम्यल्पेन कालेन रावणं ससुहृज्जनं ॥ २७ ॥ कच्चिन्नतदे
मसमानवर्णं तस्याननं पद्मसमानगंधि ॥ मया विनाशुष्यति शोकदीनं जलक्षये पद्ममिवातपेन ॥ २८ ॥ धर्मापदेशात्त्यजतः स्वराज्यं
मां चाप्यरण्यं नयतः पदातेः ॥ नासीद्यथायस्य नभीर्नशोकः कच्चित्सधैर्यं हृदये करोति ॥ २९ ॥ न चास्य मातानपितानचान्यः स्नेहाद्वि
शिष्टोऽस्ति मया समो वा ॥ तावद्धृदं दूतजिजीविषे यं यावत्प्रवृत्तिं शृणुयां प्रियस्य ॥ ३० ॥

न चास्येति ॥ मातापित्रादौ नास्य मत्समोऽपि स्नेहः अधि
कस्तु कुतः मम तच्छक्तिरूपत्वात् ॥ वस्तुतस्तयोस्तस्याभावाच्च हनूमन्महमपि तावज्जिजीविषेयं ॥ प्रवृत्तिं वार्तां ॥ प्रवृत्तिमार्गं रतिं च ॥ निवृत्तिमार्गरतौ ममापि
कार्याक्षमत्वेनादर्शनरूपो नाश एवेति भावः ॥ ३० ॥